

CATALUNYA RELIGIÓ

EDICIÓ SETMANAL | TOTA L'ACTUALITAT A WWW.CATALUNYARELIGIO.CAT | DIVENDRES 20 GENER DE 2023 | Número 193

PÀG. 3 | FRANCESC TORRALBA

"En la bioètica ens trobem preguntes molt noves per religions mil·lenàries"

PÀG. 10 | SETMANA DELS BARBUTS

Perquè li diem així?

PÀG. 12 | JORDI VILA

"Al monestir de Cuixà vam aconseguir un espai de llibertat"

PÀG. 17 | MARISTES

Un nou projecte perquè els infants no callin davant dels abusos

PÀG. 21 | ORGUE DEL VENDRELL

Una joia única a Europa

Pregar per la Unitat | PÀG. 6

PÒRTIC

Limitar-se a pregar pot semblar poc eficient davant el que se n'ha dit "l'escàndol" de la divisió dels cristians. Però pregar, també és la manera d'unir-se i reunir-se. Per això és important mantenir i impulsar a Catalunya aquesta cita anual internacional.

Fotografia portada: Celebració ecumènica de la Setmana de pregària per la unitat dels cristians a la Catedral de Barcelona | Catedral de Barcelona.

SUMARI

3 Actualitat

"En la bioètica ens trobem preguntes molt noves per religions mil·lenàries"
Comença la Setmana per la Unitat dels Cristians: "Hem de mirar de fer junts allò que no cal fer separats"
Què és la Setmana dels Barbutos i per què li diem així?
"Al monestir de Cuixà vam aconseguir un espai de llibertat"
L'església de Montserrat a Roma
Un nou projecte dels Maristes perquè els infants no callin davant dels abusos
El peculiar cas de l'orgue del Vendrell, una joia única a Europa
Sant Sebastià: màrtir i icona gai

27 Panoràmica

Feliç any nou! , per Ruth Giordano
Crisi sanitària i religiosa: així no podem seguir, per Josep-Miquel Bausset

32 Recull de premsa

33 La setmana a les xarxes

“En la bioètica ens trobem preguntes molt noves per religions mil·lenàries”

Diàleg, respecte i reptes de futur. Aquestes han estat les grans línies de reflexió que han proposat els ponents de la taula rodona que s’ha organitzat aquest dilluns 16 de gener per presentar l’informe *Implicacions religioses i de consciència en les qüestions bioètiques més rellevants en el debat actual a escala internacional*.

En l’acte que ha tingut lloc al Palau Robert de Barcelona hi han intervingut el president del Consell Assessor per la Diversitat Religiosa d’Afers Religiosos i autor de l’informe, el filòsof **Francesc Torralba**; l’especialista en budisme i diàleg interreligiós, presidenta de l’Associació UNESCO per al Diàleg Interreligiós i Interconviccional, **Montse Castellà**; i la teòloga, copastora de l’Església Evangèlica Unida de Terrassa i presidenta de la Unió d’Esglésies Baptistes de Catalunya, **Ruth Giordano**. La taula rodona l’ha moderat la periodista i col·laboradora de Catalunya Religió **Laura Mor**.

Des d’un inici, Francesc Torralba ha definit la bioètica com un “diàleg vertader”. Un diàleg que s’ha de contraposar amb les confrontacions o les juxtaposicions de monòlegs que, segons el filòsof, “són el que sovint es dona en els

debats". "El diàleg és una feina molt difícil, per això la bioètica és tan complicada", ha dit.

Per ajudar a aquest diàleg, Francesc Torralba ha subratllat la importància del llenguatge i de l'aclariment. "Cal determinar quin significat tenen les paraules i cal fer un treball propedèutic", ha dit.

"Tenim un problema en com interpretem"

Sobre aquest treball de terminologia, també s'hi ha referit Montse Castellà: "Hem de tenir en compte amb qui estem parlant i trobar les paraules perquè l'altre pugui captar el que diem". "El diàleg també ha de ser individual de cadascú: hem de canviar per dins per transmetre allò que sentim", hi ha afegit. En aquesta línia, Castellà ha defensat que "l'experiència és molt important". "Les religions poden dividir, en canvi, l'espiritualitat ens uneix", ha dit.

"La història ens diu que des de les tradicions religioses hem imposat una manera d'entendre la vida". Per Ruth Giordano, "tenim un problema en com interpretem" i les religions "han de ser capaces d'obrir aquest diàleg".

**"LES RELIGIONS ENS PODEN
INSPIRAR, PERÒ NO TROBAREM
SOLUCIONS CONCRETES SOBRE
SI ES POT FER O NO
UN TRASPLANTAMENT"**

L'hermenèutica, el mètode de comprensió de les ciències mitjançant la contextualització, també ha centrat part del diàleg entre els tres ponents. I és que, com ha dit Giordano, "no actuem avui com fa 100 anys".

En la mateixa línia, Torralba ha explicat l'asincronia entre "el ritme vertiginós de la ciència i el ritme lent i pausat de l'ètica, i encara més del dret". Això provoca que hi hagi preguntes molt noves davant de tradicions espirituals i religioses mil·lenàries. "Ens poden inspirar", ha dit Torralba de les religions, "però no trobarem solucions concretes sobre si es pot fer un trasplantament o es pot dissenyar un cor artificial". Per aquest motiu, cal l'hermenèutica: "No hem de traïr l'esperit del text o de la tradició, però si els hi hem de donar una visió o context".

La bioètica, la ciència del futur

Els reptes i els canvis també formen part de les implicacions religioses en la bioètica. "Estem en un moment de nou paradigma", ha dit Castellà. Ha parlat de fer un exercici d'autocrítica des de les religions. "Totes elles han nascut en societats fortament patriarcals i encara ho trobem en els textos, forma part de la nostra tradició", ha dit. Sobre això, ha aclarit: "Fa falta seure i veure quin sentit té ara". "La tradició s'ha de poder ajustar a l'època en què es troba i això té a veure amb el diàleg", ha conclòs.

Aquests reptes i canvis tenen a veure amb el futur i les noves generacions. "La bioètica és la ciència del futur" i calen diàlegs sobre com s'ha de viure per garantir poder viure dignament en el futur. Un debat que té molt a veure, ha detallat el filòsof, en la gestió de l'aigua, la preocupació per la biosfera o l'ecologia. Torralba ha citat els textos del budisme o l'encíclica Laudato Si' del papa Francesc per recordar que les religions ja tracten aquests temes.

Pel que fa als joves, Ruth Giordano ha destacat el paper de l'educació i el "respecte vers l'altre"

per fomentar el diàleg. “Hem de fer pedagogia amb les noves generacions”, hi ha afegit.

Torralba ha reconegut l'activisme jove de persones com **Greta Thunberg**. Parlant de

joves, també ha manifestat que es poden donar “debats contradictoris” per la prioritització d'aquests. “La mateixa generació defensa aferrissadament la vida animal o vegetal i no la d'altres tipus”, ha dit.

ARMENGOL: “QUAN ENS PLANTEGEM ALLÒ QUE ÉS BO O ALLÒ QUE ÉS JUST, LA CIÈNCIA SOVINT NO ENS HO SOLUCIONA”

Sobre l'informe d'Afers Religiosos, Ruth Giordano ha assegurat que Francesc Torralba “ha estat capaç d'explicar d'una manera senzilla, curiosa i planera que és allò que creuen cada una de les tradicions religioses”.

En començar l'acte, el director d'Afers Religiosos, **Carles Armengol**, ha destacat la importància de l'ètica pels debats actuals: “Quan ens plantegem allò que és bo o allò que és just, la ciència sovint no ens ho soluciona”. Per a Armengol, les religions, i les cultures són elements de coneixement que conformen la saviesa amb què es construeix la bioètica. “Les tradicions religioses aporten coneixement que ajuda a formular la racionalitat moderna junt amb la ciència”, ha apuntat. Per aquest motiu, des d'Afers Religiosos es va encarregar aquest informe.

Fotografia: Celebració de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians el 2019 | Arquebisbat de Tarragona.

Comença la Setmana per la Unitat dels Cristians: “Hem de mirar de fer junts allò que no cal fer separats”

Aquest dimecres les diferents confessions cristianes celebren l'inici de la Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians que s'allargarà fins al dia 25 de gener. “Es tracta del moment més important de l'any que les esglésies ens hem donat per trobar-nos amb el propòsit de reconciliació de tots els cristians”, explica la directora del Secretariat Diocesà d'Ecumenisme de l'arquebisbat de Barcelona, **Montserrat Puigdellívol**. Sobre el treball ecumènic que fan les esglésies cristianes diu: “Hem de mirar de fer junts allò que no cal fer separats”.

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians és una oportunitat per experimentar l'ecumenisme espiritual amb espais de pregària i de compartir. Amb tot, Puigdellívol explica que l'ecumenisme neix de l'amistat i l'intercanvi amb l'altre: “És llavors quan veus que et pots entendre”. Per aquest motiu, des de l'arquebisbat també posen èmfasi en el que anomenen “ecumenisme pràctic”. És a dir, trobar altres camps on l'ecumenisme es pugui treballar. La directora del Secretariat Diocesà d'Ecumenisme de l'arquebisbat de Barcelona parla d'àmbits com l'ecologia, l'acció social o moments de l'any com el Temps de la Creació.

“Treballar l’ecumenisme en aquests àmbits ens permet acostar-nos a la societat”, diu. Un fet que, amb les conclusions del Sínode, s’ha vist que preocupa.

Puigdemívol també parla d’ecumenisme quan una comunitat s’ajuda amb una altra quan ho necessita. De fet, assegura que a Catalunya sempre hi ha hagut una preocupació i un arrelament pel camp ecumènic ja des dels seus inicis. “El treball ecumènic català també ha estat capdavanter a escala estatal”, afirma. I tot i que reconeix que “l’ecumenisme no passa pel seu millor moment actualment”, remarca que cal ser conscients que “té un recorregut molt llarg”. Puigdemívol recorda les paraules del papa **Benet XVI**: “Hem de caminar cap a la unitat, però conscients de la diversitat”.

“És difícil, però mirem de treballar-hi bastant”, explica Puigdemívol sobre el relleu generacional en l’àmbit de l’ecumenisme. Al seminari, el Secretariat Diocesà d’Ecumenisme de l’arquebisbat de Barcelona fa un treball a través d’assessaments o formacions sobre la introducció a l’ecumenisme. “En l’àmbit d’arxiprestat, en la formació parlem de per què es produeix aquest

moviment, quines són les causes de fractura o divisions i com treballar-ho”, explica Puigdemívol. També aquest any, com a novetat, s’han elaborat uns materials que van dirigits expressament a infants i adolescents de catequesi.

“UNA MANERA DE GENERAR INTERÈS PER L’ECUMENISME ALS JOVES ÉS INTRODUIR-LO EN ALTRES ÀMBITS”

Montserrat Puigdemívol es refereix de nou a l’ecumenisme pràctic: “Una manera de generar interès per l’ecumenisme als joves és introduir-lo en altres àmbits”. Un treball que ja fan des de l’arquebisbat amb pregàries com les de Taizé, convidant joves d’altres confessions en diferents actes. Per fer-ho, és important mantenir contacte i treballar iniciatives amb el Secretariat de Joventut.

Pregàries a la Catedral de Barcelona o a Sant Pere de Reus

Enguany, l’arquebisbat de Barcelona ha inaugurat la Setmana de Pregària per la Unitat dels

Cristians a la Catedral de Barcelona aquest dimecres. La celebració l’ha presidida el bisbe auxiliar **Javier Vilanova** i hi han assistit representants de totes les confessions cristianes que hi ha a l’arxidiòcesi.

A Tarragona, l’església prioral de Sant Pere de Reus acollirà la celebració organitzada pel Secretariat diocesà per a les relacions interconfessionals, en la qual participarà l’arquebisbe **Joan Planellas**. La pregària tindrà lloc el diumenge dia 22 de gener a les 18.00 h, i comptarà amb la participació de les diferents confessions cristianes presents a l’arxidiòcesi.

La parròquia del Carme de Lleida ha celebrat una missa-pregària ecumènica aquest dimecres on hi ha participat el rector de la parròquia ortodoxa romanesa de Sant Joan Baptista, el pare **Daniel Simon**. El diumenge també se’n farà una altra a la parròquia de Sant Pau de la Mariola a les 11:30 h. El dimecres 25 de gener es clourà la setmana amb un acte organitzat amb totes les esglésies cristianes de Lleida a l’Església Ortodoxa Romana del Naixement de Sant Joan a partir de les 19:30 h.

Treballar conjuntament per la defensa dels oprimits

La Setmana de Pregària per la Unitat dels Cristians la va promoure a França l'abat **Couturier** l'any 1935. A Barcelona va arribar el 1954 per iniciativa del reverend **Rosendal**. Aquell dia, catòlics i protestants es van reunir, per primera vegada, per reflexionar i pregar junts. No és fins al 1995 que a Barcelona s'inaugura la Setmana de Pregària a la Catedral de Barcelona amb la participació de totes les confessions cristianes. A l'hemisferi nord, tradicionalment té lloc entre el 18 i el 25 de gener, coincidint amb les festivitats de la confessió de sant **Pere** i la conversió de sant **Pau**.

Des de 1968, els materials els preparen conjuntament la Comissió de Fe i Constitució del

Consell Ecumènic de les Esglésies i el Pontifici Consell per a la Promoció de la Unitat dels Cristians de la Santa Seu. Per la preparació dels textos i les pregàries, cada any se li demana a una regió que elabori els diferents materials centrant-se en una temàtica bíblica. Després, tot l'equip del Consell Mundial d'Esglésies i l'Església catòlica revisa el text i es fan les adaptacions i traduccions per a cada territori.

Enguany, la regió encarregada de preparar aquesta setmana ecumènica ha estat un grup de cristians dels Estats Units convocat pel Consell d'Esglésies de Minnesota. 'Apreneu a fer el bé, busqueu la justícia' és el lema que han escollit amb la mirada posada als conflictes racials que ha viscut històricament el país. El cas més recent a l'estat de Minnesota és el de **Ge-**

orge Floyd, qui va morir en mans d'un oficial de policia de Minneapolis. Però la història de maltractament de les comunitats de color als Estats Units ha creat àmplies desigualtats i desavinences que, en conseqüència, han fet que la qüestió racial sigui un factor important de divisió eclesial. Així, el verset que el Consell de les Esglésies de Minnesota ha escollit com a lema per aquest any "compromet a tots els cristians a treballar de manera conjunta per defensar els oprimits de la nostra realitat social, que continua en una estructura d'injustícia i de corrupció", diuen des de l'arquebisbat de Tarragona.

El RACC i el Servei Català de Trànsit convoquen el Concurs Joves i Mobilitat, que arriba a la 16a edició

Sota l'objectiu de promoure actituds i valors de mobilitat segura, sostenible i responsable entre els adolescents de Catalunya; el RACC, amb la col·laboració del Servei Català de Trànsit, convoca la 16a edició del concurs educatiu 'Joves i Mobilitat'.

La temàtica d'aquesta edició, 'Les bicicletes, els joves i les noves mobilitats', té l'objectiu de posar en valor el fet d'anar en bicicleta i la seva projecció com a mitjà de transport sostenible i saludable. L'ús de la bicicleta ha augmentat exponencialment en els darrers anys, però encara no és un mitjà massiu i cal integrar-lo amb seguretat per al conjunt dels usuaris. Per això, l'objectiu del concurs és impulsar els joves perquè reflexionin sobre la millor manera de fer un lloc a la bicicleta en la mobilitat quotidiana.

El concurs està adreçat a alumnes de Secundària, Batxillerat i Cicles Formatius de Grau Mitjà d'entre 12 i 18 anys, així com nois i noies d'aquesta edat que siguin membres de casals de joves o centres de lleure catalans, així com alumnes d'itineraris formatius específics (IFE). Els participants poden presentar els seus treballs a les categories d'anunci gràfic, vídeo per a Instagram i projecte de millora de la seguretat viària.

A més, la 16a edició del concurs premiarà, per tercer any consecutiu, el Millor Projecte Educatiu en Mobilitat Segura en reconeixement de les activitats que realitzen els centres regularment durant el curs (setmana de la mobilitat, campanyes de seguretat o d'ús de les bicicletes, xerrades divulgatives de mossos o policies locals, treballs de síntesi, treballs de recerca, senyalització viària al centre, etc.).

Per presentar els treballs, l'alumnat ha de comptar amb la col·laboració d'un tutor o tutora dels seus centres educatius o de lleure. Els treballs, que es poden entregar de forma individual o en grups de fins a 4 components, han de presentar-se al web www.jovesimobilitat.cat abans del 16 d'abril de 2023. En aquesta pàgina, els professors i educadors trobaran recursos informatius i diverses propostes didàctiques sobre mobilitat, seguretat viària i convivència.

El concurs Joves i Mobilitat, que compta també amb la col·laboració del Departament d'Educació de la Generalitat i amb diferents patrocinadors, ha registrat durant la seva trajectòria una participació de prop de 22.000 adolescents de tota Catalunya que han donat la seva visió sobre

la mobilitat en gairebé 14.000 treballs relacionats amb la temàtica que han de treballar.

El concurs Joves i Mobilitat és un projecte educatiu que va néixer el 2008 per ajudar els estudiants d'entre 12 i 18 anys de Catalunya a reflexionar sobre la responsabilitat i els riscos que implica la conducció d'un vehicle. La profunda transformació de la societat en els últims anys i les implicacions que se'n deriven en termes de seguretat viària, necessitats quotidianes de desplaçaments i protecció de l'entorn han fet evolucionar el concurs cap a una visió molt més completa i transversal del que significa avui la mobilitat. | **AMB EL SUPORT DEL RACC**

Què és la Setmana dels Barbuts i per què li diem així?

La setmana més freda de l'any. Així és com es coneix la Setmana dels Barbuts. Té lloc la segona quinzena de gener coincidint amb tres sants que tradicionalment es presenten amb una llarga barba i que, històricament, s'han associat amb el fred i la neu. Les diades principals de la setmana són dedicades a sant **Pau** ermità, el 10 de gener; sant **Antoni Abat**, el 17 de gener; i sant **Maür**, el 15 de gener. En segon pla, també s'inclouen a sant **Honorat** (16 de gener), sant **Vicenç Màrtir** (22 de gener) i altres barbuts menors, com sant **Benet**, sant **Efigi** (15 de gener), sant **Faci** (18 de gener) i sant **Canut** (19 de gener).

En el passat es va transmetre la creença que aquesta era la setmana més freda de l'any sense tenir forma de comprovar-ho científicament,

però des que hi ha estadístiques meteorològiques s'ha confirmat que el mes de gener és el més fred a Catalunya. Durant aquests dies, també es dona importància a la pluja perquè són èpoques essencials pel camp, com bé explica una altra dita: "La pluja de la Setmana dels Barbuts, cada raig val cinc escuts". Les dites populars també recullen aquest fred cru que s'apropa. "Per Sant Antoni fa un fred del dimoni", "quan venen els tres barbuts venen els freds cascarruts", "per la Setmana dels Barbuts governen els tres germans: tos, moquina i amagamans" o "Setmana dels Barbuts, setmana d'esternuts" són mostres d'això.

La cultura popular ha atribuït al fred les barbes dels sants. Fins i tot, la iconografia més antiga

d'aquests personatges els representa com ancians amb enormes i llargues barbes nevades, que simbolitzen la vellesa i el cru fred de l'hivern.

Els barbuts a Catalunya

Una de les celebracions més divertides que ha inspirat la Setmana dels Barbuts a Catalunya és al Vendrell. En aquesta població, des de 1994 se celebra el Sopar dels Barbuts entre el 15 i el 22 de gener. L'organitza l'associació de barbuts del Penedès i es tracta d'un sopar al qual hi poden assistir només persones que duen barba per compartir un àpat.

La Rebotiga n.70. La setmana dels barbuts

Comentari de l'actualitat de la setmana amb els redactors i col·laboradors de Catalunya Religió. Parlem de dues "setmanes", la tradicional **setmana dels barbuts** i la **Setmana de Pregària per a la Unitat dels Cristians.** Tertúlia amb els periodistes **Laura Mor**, **Roger Vilaclara**, **Aina Argueta** i **Jordi Llisteri**.

ESCOLTA
EL PODCAST

El TSJC rep la causa contra Puig i Vila per les obres reclamades per l'Ajuntament de Sixena

El Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC) ha rebut, d'acord amb la resolució de la Sala II del Tribunal Suprem, la causa obrerta per un suposat delictes de desobediència contra els exconsellers de Cultura **Lluís Puig** i **Santi Vila** pel que fa a la denúncia de l'Ajuntament de Vilanova de Sixena per l'entrega de les obres d'art que es trobaven en el Museu de Lleida. El tribunal haurà de resoldre si es declara competent respecte dels dos acusats o només respecte d'un d'ells, ja que el Suprem va considerar Lluís Puig aforat.

ACN | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Els bisbes demanen "alleujar la pressió" sobre el poble de Jordània

Jordània ha acollit aquest any la trobada de la Coordinadora dels bisbes en favor dels Cristians de Terra Santa. En la reunió, que ha tingut lloc aquesta setmana, hi ha participat l'arquebisbe **Joan-Enric Vives** com a representant de la Conferència Episcopal Espanyola. En el **comunicat final** de la Coordinadora, els bisbes demanen als països "alleujar la pressió sobre el poble de Jordània i augmentar l'assistència humanitària sobre el terreny oferint una acollida més àmplia als refugiats".

BISBAT D'URGELL | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

“Al monestir de Cuixà vam aconseguir un espai de llibertat”

“Molts diuen que Cuixà va ser el símbol d’un gran fracàs de Montserrat, però jo considero que va ser un símbol del seu gran èxit”. Així s’explica als 96 anys **Jordi Vila**, o pare Plàcid, que va ser un dels vuit monjos de Montserrat traslladats a Cuixà el 1965. És un dels 140 testimonis que recull el llibre *Cuixà, exili i refugi. Un testimoni al peu del Canigó (1965-1985)*, publicat de l’Avenç.

L’antropòleg Jordi Tomàs ha recollit en aquest volum el testimoni d’una experiència singular i molt simptomàtica d’una època efervescent eclesial i políticament, la de Concili Vaticà II i el final del franquisme. La divisió que es va viure al monestir de Montserrat coincidint amb l’exili de l’abat **Aureli M. Escarré**, va portar vuit monjos a iniciar una nova etapa a la Catalunya Nord. Allà van trobar un monestir gairebé en runes que van anar reparant.

La setmana passada, la llibreria Ona de Gràcia va acollir l’onzena presentació del llibre, que per onzena vegada va tornar a superar l’aforament. Jordi Vila hi explicava que “a Cuixà tots junts vam aconseguir fer-ne un espai de llibertat”. Tot junts, perquè l’experiència va anar

molt més enllà de la vida dels monjos. Va ser un espai de trobada d'opositors al règim, d'exiliats, represaliats i dels qui apostaven per una aplicació més radical de les reformes a les quals va obrir la porta el Vaticà II. Un lloc on "pensar lliurement" o un "refugi del pensament".

**"DE CADA PERSONATGE DEL LLIBRE
'CUIXÀ, EXILI I REFUGI' SE'N POT
FER UNA SÈRIE A NETFLIX"**

La influència d'aquesta experiència encara perdura en molta gent perquè en aquesta aventura s'hi van implicar molts joves, en estades tem-

porals o de llarga durada compartint la vida amb la comunitat. Malgrat el trencament que va representar aquell moment, Jordi Vilà va explicar que la relació personal amb els monjos de la comunitat que van quedar a Montserrat ha continuat sent cordial.

Fer memòria d'un episodi històric

"Cada personatge del llibre és per fer-ne una sèrie a Netflix", deia l'autor, fills d'un dels vuit monjos que van exiliar-se al monestir i que, com la majoria, al cap d'un any van iniciar una nova vida de família. Fa set anys, quan es va celebrar 50è aniversari d'aquell inici, en una reunió dels qui la van protagonitzar van decidir

encarregar un llibre. Veien que s'estava perdent la memòria d'un episodi històric. I Jordi Tomàs es va trobar amb un pou sense fons de testimonis com els qui van intervenir en la darrera presentació, **Abel Bartolomé** i **Roser Vernet**: "jo soc la que soc per la meva experiència a Cuixà". I com ha passat en cada presentació, l'acte es va completar amb noves aportacions dels assistents que també guarden el seu record i empremta de l'experiència de Cuixà.

Fotografia: Conjunt escultòric de Giambattista Contini que corona la porta principal de l'església de Montserrat a Roma.

L'església de Montserrat a Roma

Comencem una sèrie d'articles breus sobre la presència de **Montserrat al món** amb la que podríem considerar com la degana de tots els casos que presentarem: l'església de Montserrat de Roma. Es troba en la cèntrica i homònima Via Monserrato, un carrer, al vell centre de la ciutat eterna que connecta Piazza Farnese amb Via dei Banchi Vecchi.

La consideració que fem de degana no respon a la seva notable antiguitat, ja que en altres territoris italians podem localitzar casos d'esglésies i capelles montserratines de fundació fins i tot més remota, sinó a la rellevància de la mateixa per la seva localització, la noblesa de la seva arquitectura i especialment per la seva història d'església nacional que durant segles ha exercit a la capital del catolicisme. L'origen del Montserrat romà es troba al s. XIV. El 1354 la catalana **Jacoba Ferràndis** va fundar per aquella zona un hospital pels pelegrins catalans que viatjaven a Roma que prengué el nom de San Niccolò dei Catalani, dotant-lo amb tot el seu patrimoni a la seva mort. Uns anys més tard, el 1363, la mallorquina **Margarita Pau** va crear un hospici similar, aquest per a dones, sota el nom de Santa Margherita dei Catalani.

Amb el temps, el 1495, les dues institucions foren fusionades per ordre del segon papa Borja, **Alexandre VI**, i sota l'advocació -ara sí- de la Mare de Déu de Montserrat. Així, el 1506 es decidí edificar l'actual església al lloc que ocupava l'antiga capella de San Niccolò a Corte Savella i que formava part del complex propietat de la nova congregació.

LA TITULAR DEL TEMPLE DE MONTSERRAT A ROMA ES TROBA EN UNA CAPELLA LATERAL A CAUSA D'UNA REHABILITACIÓ DEL 1818

El 1518 s'iniciaren les obres del temple actual, un magnífic exemple del renaixement tardà romà, projectada per Sangallo el Jove i la primera església a Roma de nau única, amb tres capelles a cada costat i un extens presbiteri acabat amb absis. A la seva façana, projectada per **Francesco da Volterra** el 1588, en destaca un escenogràfic conjunt escultòric de **Giambattista Contini** -deixeble de Bernini- amb la representació de la Mare de Déu i el nen Jesús

amb la característica serra en mig d'un conjunt rocós d'evident referència montserratina, executat entre 1673 i 1675.

Entre 1818 i 1822 el temple fou profundament rehabilitat i reddecorat, fet que segurament explica el fet que avui en dia la titular del temple, la Mare de Déu de Montserrat, estigui actualment situada en una capella lateral (la segona de l'esquerra) i no el presideixi; o el fet que alguna altra capella, com la dedicada a la barcelonina Santa Eulàlia canviés d'advocació i avui estigui dedicada a Santa Anna.

Dues esglésies nacionals i un procés d'unificació

Així doncs, des de la seva creació a finals del s. XV -si bé amb orígens a mitjans del XIV- el Montserrat romà esdevingué l'església nacional dels catalans a Roma i, amb el temps, ho fou també dels nacionals de tota la corona Catalano-Aragonesa; això sí separada de l'església i congregació de Sant Jaume dels Espanyols que es trobava a Piazza Navona i, per tant, a poc més de 500 metres de distància l'una de l'altre.

Això comportà en el seu moment problemes de caràcter polític i diplomàtic, especialment a mitjans del s. XVII -però també a principis del s. XVIII- quan al voltant de la mal anomenada "Guerra dels Segadors" es produïren forts xocs entre feligresos i partidaris d'ambdues *nazioni* (com relaten les cròniques de l'època) que comportaren el desplegament de tropes pontificies en diverses ocasions per evitar mals majors.

No és casual, doncs, que fos en el regnat de **Felip V** que s'iniciés el llarg procés d'unificació de les dues esglésies nacionals (amb hospitals i propietats vinculades) que acabaria essent ratificat per **Pius VII** el 1807. I és per això que avui una petita placa daurada a la porta indica que es tracta de la "Iglesia de San Jaime de los Españoles y Montserrat", tot i que la magnífica façana del temple, i el propi nom del carrer, apuntin cap a una altra direcció.

Francesc Conesa: "Una formació sòlida és necessària per donar resposta als reptes actuals"

La clausura de les **58es Jornades de Qüestions Pastorals de Castelldeu** ha estat a càrrec del bisbe de Solsona, **Francesc Conesa**, aquest dimecres. Al voltant d'un centenar de preveres de Catalunya han reflexionat al llarg de dos dies envers el diàleg entre fe, raó i cultura. En totes les intervencions s'ha mostrat la importància d'una formació intel·lectual sòlida per entendre la societat en què vivim i donar resposta als reptes que planteja. Conesa ha parlat del tipus de formació que cal tenir sobre la fe cristiana.

OPUS DEI | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Les escoles Vedruna instal·len els primers panells fotovoltaics

En línia amb l'itinerari educatiu ODS i amb la voluntat de millorar l'eficiència dels centres educatius, la Fundació Vedruna Catalunya Educació ha projectat set instal·lacions fotovoltaïques per a aquest curs escolar. Els panells, amb una potència de 240,61 kWp, s'han distribuït en diversos punts del territori i està previst que estiguin tots en funcionament al tercer trimestre. Segons explica el director de la Fundació, **Josep Closa**, la mesura respon al compromís de la institució per reduir la petjada ecològica, amb l'ús d'energies renovables.

VEDRUNA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

'La Passió de Cervera' presenta el cartell d'aquesta nova temporada

S'acosta una nova temporada de representacions de La Passió de Cervera i, a poc a poc, es donen a conèixer diverses novetats per les funcions d'aquest 2023. Una de les novetats ha estat la presentació del cartell que s'ha fet aquest diumenge 8 de gener. El nou cartell pretén fer una mirada moderna a l'obra i on destaquen els seus elements simbòlics. Per aquest motiu, sobre cada una de les lletres, s'hi insereix un element iconogràfic d'escenes que surten a l'obra (el calze, la creu, la corona d'espines, etc).

LA PASSIÓ DE CERVERA | [LLEGIR AL WEB](#) (+)

Un nou projecte dels Maristes perquè els infants no callin davant dels abusos

“**Trencar el silenci**” és el projecte que els Maristes i la Fundació Edelvives han presentat aquest dijous 19 de gener al Palau Macaya de Barcelona. Es tracta d’un seguit d’activitats per prevenir l’abús sexual en la infància i l’adolescència i que es posa a disposició de qualsevol entitat educativa. L’objectiu és que els infants no callin davant d’aquestes situacions.

En l’acte, que ha comptat amb l’assistència de més de 100 representants del món de l’educació, el superior de la província marista de L’Hermitage, **Gabriel Villa-Real**, ha parlat del projecte com “un pas molt interessant que la societat necessita”. El provincial ha fet èmfasi en la clau del projecte: “Aquests materials ens donen les eines de treball per empoderar els infants per poder fer un canvi social i cultural”

El coordinador de l’equip de Protecció a la Infància de Maristes L’Hermitage i director de l’escola Maristes Sants - Les Corts de Barcelona, **Raimon Novell**, ha destacat el paper dels alumnes en la creació del projecte: “Els són els protagonistes essencials, han trencat el silenci i els hi hem donat la veu”. “A partir de les seves aportacions i de la creació d’un clima de

conversa, els alumnes han desvetllat els seus neguits”, ha afegit Novell.

Raimon Novell també ha instat les escoles, educadors i institucions a donar una resposta adequada als infants: “Nosaltres som els qui hem d’ajudar-los en qualsevol moment de les seves vides”. “Hem de donar a conèixer els seus drets i a partir d’aquí, ells podran reaccionar amb les eines de protecció que els hi hem proporcionat”, ha comentat el coordinador de l’equip de Protecció a la Infància de Maristes L’Hermitage.

EL PROGRAMA PERMETRÀ VISIBILITZAR MÉS CASOS D’ABÚS: “HEM DE SER VALENTS I FER AQUEST PAS”

Novell ha parlat sobre el “dèficit” d’aquests materials dins del món educatiu. Ha assegurat que hi ha una falta d’aquest tipus de material, per aquest motiu s’ofereixen a qualsevol organització que la vulgui fer servir. Per a Novell, el programa permetrà visibilitzar més casos d’abús. “Hem de ser valents i fer aquest pas”, ha con-

clòs el director de l’escola Maristes Sants - Les Corts de Barcelona.

El director dels drets d’infància de Maristes, **Llorenç Claramunt**, ha exposat que els materials s’han elaborat a partir d’un projecte encarregat l’any 2011 per part de l’Institut Marista, per dur a terme accions de protecció a la infància. Des del 2013, tot el professorat s’ha format en aquest àmbit i s’ha elaborat el material per la prevenció de l’assetjament.

Javier Cendoya, director general del grup Edelvives, ha remarcat que elaborar i compartir aquests materials per part de Maristes i Baula és “un exercici de compromís, de coherència i de valentia”.

Des de la Generalitat, hi ha participat la directora general d’Atenció a la Infància i l’Adolescència, **Ester Cabanes**, destacant que el material “ajudarà que els nens i les nenes no arribin a patir l’abús sexual, empoderant-los perquè puguin saber el que està bé i malament”. També els permetrà “expressar-se i identificar a qui poden demanar ajuda en cas que ho necessitin”.

“EL PROJECTE AJUDARÀ A EMPODERAR ELS INFANTS PERQUÈ PUGUIN SABER QUE ESTÀ BÉ I MALAMENT”

En l’acte també hi han intervingut adolescents que han participat de les tutories i han treballat de primera mà amb els materials. Els estudiants de 2n de Batxillerat de Maristes Sants-Les Corts, **Bartomeu Tortellà** i **Siyi Cheng**, han explicat que “les tutories ens han permès veure que els casos estan molt més propers a nosaltres del que ens imaginem i també poder ajudar a identificar l’abús i saber com explicar-lo”. Un treball que han fet amb unes dinàmiques que els han ajudat a “empatitzar en cada situació utilitzant eines com el joc de rol que permet posar-nos al lloc de cada persona i veure, per exemple, com la víctima de vegades es pot sentir culpable”.

Per significar l’acord entre les dues entitats, en l’acte també ha tingut lloc la firma de l’aliança entre el provincial de L’Hermitage, **Gabriel Villa-Real**, i el director de la Fundación Edelvives, **Juan Pedro Castellano**.

‘Trencar el silenci’

El projecte ‘Trencar el silenci’ incorpora eines perquè els educadors puguin treballar amb els alumnes en la protecció i prevenció de possibles conductes de risc. També planteja com informar i denunciar qualsevol situació en què es puguin trobar. Els materials es poden incorporar en qualsevol campanya que s’organitzi

en escoles, obres socials, moviments de lleure, clubs esportius o entitats i institucions que treballin amb infants i joves en la prevenció de l’abús sexual.

Des de fa 7 anys els Maristes treballen amb aquests materials i ara, havent valorat l’impacte positiu que estan tenint, es fa una passa més amb un acord amb Baula-Edelvives per poder

reunir el material, editar-lo i posar-lo a disposició de tota la societat.

Empoderament, prevenció i autoprotecció

El material està format per trenta-quatre sessions: sis a Educació Infantil, quinze a Educació Primària, vuit a Educació Secundària i quatre a Batxillerat, dissenyades per treballar la prevenció de l’abús sexual dels infants i joves.

En les sessions es plantegen situacions i contextos propers als infants i joves, amb la finalitat de facilitar-los la presa de decisions sobre la seva pròpia seguretat i que puguin protegir-se i sàpiguen a qui i a on han de demanar ajuda. La metodologia emprada és variada i motivadora, per poder afavorir la participació dels infants i joves, gràcies a la combinació d’estones de treball individual, en petit grup i en gran grup.

El material estarà accessible online a través d’una llicència, igual que qualsevol altre llibre digital, en la plataforma de **Baula Digital**.

APRENDRE ÉS UNA FESTA

FANFEST

A TOT RITME!

PRIMÀRIA

BAULA

EL FESTIVAL MÉS COMPLET
EXPERIÈNCIES D'APRENTATGE
PERSONALITZACIÓ AL MÀXIM

BATXILLERAT

El peculiar cas de l'orgue del Vendrell, una joia única a Europa

En la darrera dècada, les esglésies catalanes han viscut la recuperació d'un gran nombre d'orgues que es trobaven en mal estat de conservació i que en la majoria dels casos ja no s'utilitzaven en les celebracions litúrgiques. Un d'aquests instruments, que precisament s'ha recuperat gràcies a la iniciativa dels mateixos ciutadans, és l'orgue de l'Església de Sant Salvador del Vendrell, que data del 1777. Després d'una restauració que va durar més de 10 anys, ara l'orgue, a més de fer-se servir en la litúrgia, permet organitzar concerts periòdicament i que nous organistes aprenguin l'instrument. Per a molts és "la joia del Vendrell".

El valor cultural i històric, sumat al gran èxit de les campanyes de recaptació de fons, han fet que actualment hi hagi més de 80 orgues en perfecte estat repartits per les esglésies, conservatoris i santuaris catalans. En el cas de l'orgue del Vendrell, amb sonoritat barroca, és l'únic orgue del mestre orguener suís Ludwig Scherrer que es conserva a Europa. A més, conserva més del 90% de les peces originals gràcies al minuciós procés de restauració que va començar el 1997 i va acabar el 2010.

**“EN LA PRIMERA INTERVENCIÓ
ENS VAN FER VEURE QUE ESTÀVEM
DAVANT D'UNA JOIA, D'UN INSTRUMENT
D'UNA GRAN VÀLUA HISTÒRIA
I ARTÍSTICA, ÚNIC A CATALUNYA”**

Salvador Guasch Llorenç, secretari i soci fundador de l'**Associació d'Amics de l'Orgue del Vendrell**, ha viscut aquest procés de restauració des del 1997, moment en què tant ell com els seus companys de l'associació es van adonar que tenien un instrument excepcional a la seva parròquia. “En un inici vam contactar amb els tècnics perquè l'orgue tenia corcs i s'estava fent malbé tota la fusta”, explica. En la seva primera intervenció, “ens van fer veure que estàvem davant d'una joia, d'un instrument d'una gran vàlua història i artística, únic a Catalunya”. A partir d'aquí, l'associació va començar a recopilar tota la informació possible per recuperar-lo.

Gràcies a aquesta recopilació de documents es van poder detectar totes les intervencions de restauració que havia patit l'orgue, sent les més destacades la de 1860, feta per **Joan Toldrà**, i la

de 1929, feta pel taller de **Silvio Puggina**, situat a Collbató, sota el patrocini de **Pau Casals**.

La recuperació de l'instrument original

D'entre els documents trobats als arxius parroquials també hi ha els contractes originals, on es poden llegir totes les especificacions tècniques, la disposició dels tubs, entre altres característiques. Això va permetre als membres de l'associació començar un procés de recuperació per aconseguir retornar l'instrument al seu estat original.

“El més difícil va ser trobar un taller que es comprometés a posar els materials originals i a recuperar l'orgue tal com el va fer Scherrer”, assegura Guasch. Per aquest motiu, van buscar per tot Europa orgues fets pel mateix orguener, però el del Vendrell és l'únic que es conserva avui en dia. D'aquí que l'església rebí moltes visites de turistes estrangers que venen a veure l'orgue. “És una pça única d'aquesta nissaga”, especifica Guasch.

Finalment, van trobar un taller francès establert a Cuenca que es dedicava a fer aquest ti-

pus de treballs. Els van demanar un pressupost que van xifrar en més de 500.000 euros.

Els feligresos de la parròquia entren en escena

Degut a la falta de capital per seguir amb el projecte, el 2007 la recuperació de l'orgue va quedar aturada. Aquell mateix any, però, va coincidir amb la celebració dels 700 anys de la parròquia de Sant Salvador del Vendrell, per la qual s'havia creat una comissió amb membres de la parròquia que n'organitzava tots els actes. L'Associació d'amics de l'orgue va veure en aquesta comissió una oportunitat per unir les forces i seguir amb la recuperació de l'orgue.

“Era gent molt activa”, diu Salvador Guasch. Des del primer moment van ajudar a tirar endavant el projecte i la comissió del 700è aniversari de la parròquia es va acabar transformant en la comissió de la restauració de l'orgue del Vendrell.

D'aquesta manera, el 2009 l'**arquebisbat de Tarragona** va firmar el contracte amb el taller francès, en un moment en el qual encara no s'havia

Fotografia del 1929 on hi surten Pau Casals, els orgueners i les autoritats de Vendrell, protagonistes d'aquella restauració.

començat la recaptació de fons. “Es va firmar amb zero euros a la cartera, però durant aquell any vam organitzar més de 200 actes, entre exposicions, concerts, subhastes, i d’altres”, explica el fundador de l’Associació d’Amics de

l’Orgue del Vendrell. Amb això i l’ajuda de la Diputació i l’Ajuntament no només van assolir els 500.000, sinó que els van superar. Finalment, el 2010, es va fer la inauguració oficial de l’orgue que com explica el mateix Salvador

Guasch, és “la joia del Vendrell” i “l’orgull de tot el poble”.

L’orgue avui

Actualment, l’orgue compleix amb la seva funció litúrgica, ja que s’utilitza cada setmana en dues ocasions: a la missa del dissabte i a la del diumenge. D’altra banda, des de l’associació es donen totes les facilitats perquè la gent que ho vulgui pugui anar a estudiar-hi, tocar-lo, i s’hi fan concerts periòdicament.

L’associació, en la qual encara hi ha molts membres de la comissió del 700è aniversari de la parròquia, continua més viva que mai: “La gent s’hi troba molt bé”. A més, hi ha una continuïtat, ja que també estan entrant joves que volen participar de les dinàmiques. Col·laboren amb l’**Auditori Pau Casals**, i fins i tot han creat un petit estudi de televisió, on fan retransmissions dels concerts que es poden veure des de l’altar de l’església i en línia a **YouTube** o **Facebook**.

Sabadell Institucions Religioses i Tercer Sector

**Atenció personalitzada orientada al carisma
i a la missió de les institucions**

Assessorament en inversions, gestió del patrimoni, finançament preferent...
Estem al seu costat per oferir-li les solucions financeres que necessita a través
d'una àmplia gamma de productes i serveis adaptats al seu sector
i a la seva casuística particular.

Convenis

Condicions preferents per a la seva institució i les que en depenguin.

Finançament

Terminis i condicions personalitzats per tirar endavant els seus projectes.

Gestió

especialitzada

Un gestor estarà al seu costat per ajudar-lo en el seu dia a dia.

Més informació a
bancsabadell.com/institucionsreligioses
bancsabadell.com/tercersector

B Sabadell

Sant Sebastià: màrtir i icona gai

El 20 de gener se celebra la festivitat de Sant Sebastià. Un màrtir de l'Església catòlica que, segons expliquen els escrits de l'època, era un soldat romà que es va convertir, en secret, al cristianisme. La història no acaba aquí, Sebastià és un sant amb moltes peculiaritats. Per exemple, és un dels sants més representats en la història de l'art. Per què?

En les lluites, Sebastià animava als seus companys a través d'actes d'amor i caritat. Això va fer que molts d'ells es convertissin també al cristianisme. Quan Sebastià és descobert, les autoritats romanes intenten que renegui de la seva fe. Davant de la resistència del sant, els romans l'executen lligant-lo a una columna i disparant-li fletxes fins a la mort. Miraculosament, diuen, sobreviu i es recupera per complet. No content amb això, Sebastià torna davant del rei per recriminar-li la seva conducta impassible i és llavors quan és condemnat un altre cop i, en aquesta ocasió, és mort a bastonades.

Fins aquí, la història d'aquest màrtir no se surt de l'habitual. Però, el gran interès que desperta Sebastià no es deu a la seva mort, sinó a les recreacions literàries i artístiques que la seva fi-

gura ha inspirat. Unes representacions que fan que sant Sebastià esdevingui un símbol dins la comunitat LGTBIQ+ des del segle XIX fins a l'actualitat.

LA IMATGE DE SANT SEBASTIÀ ES CONVERTEIX EN UNA REIVINDICACIÓ A FAVOR DE LA BELLESA MASCULINA

A partir del Renaixement, es comença a representar a sant Sebastià en la seva primera execució. Artistes de la talla de **Botticelli**, **Tintoretto** o **Guido Reni** el retraten com un jove nu travessat per fletxes. El sant és un home bonic dibuixat amb una anatomia que recorda la bellesa clàssica de l'Antiga Grècia. El cànon de l'home perfecte amb equilibri de formes i proporcions.

L'autor **Buxán Bran** afegeix: "El segle XX va ser una època de reivindicació per la bellesa masculina que, a conseqüència del masclisme, era motiu d'escarni". Fins aquell moment, la representació de l'home havia de ser dura, brusca i bruta. Per tant, la imatge d'aquest sant es converteix en una reivindicació a favor de la bellesa masculina.

Per altra banda, el decadentisme, moviment cultural de principis del segle XX, és essencial perquè la influència de les obres del sant arribi a l'actualitat. La seva figura és el representant perfecte del moviment perquè engloba l'esteticisme pur, la celebració de l'ambigüitat sexual, el plaer per la perversitat implícita en el martiri i per ser una metàfora de l'exclusió social.

La comunitat LGTBIQ+ agafa aquesta història com a pròpia, segons l'autor **Richard A. Kaye**. Es veu en el màrtir la representació del desig i també, una metàfora de la discriminació que viu la comunitat per part de la societat. Hi ha qui també veu en l'expressió del sant un component eròtic. En les diferents pintures, no es percep amb claredat si el sant sent plaer o dolor mentre és travessat per fletxes. Aquesta ambigüitat desperta, per a alguns, la sensualitat de l'escena.

La influència de sant Sebastià en la història de l'art

Sebastià ha influït en moltes branques artístiques, com la música, la pintura i el teatre. El compositor **Claude Debussy** va estrenar el

misteri musical 'El martiri de Sant Sebastià' amb un llibret de **Gabriele D'Annunzio**. L'icònic duo de **Federico García Lorca** i **Salvador Dalí** també van compartir dibuixos i papers fent referència al sant, forma que troben els dos artistes per comunicar-se en el seu propi llenguatge cultural. Dalí va anomenar sant Sebastià al seu primer escrit de gran potència lírica en resposta a la *Oda a Salvador Dalí de Lorca*.

El màrtir també va fer la incursió en el cinema de la mà de **Derek Jarman** amb la pel·lícula *Sebastiane*, on s'emfatitza en la bellesa dels cosos del sant i dels soldats que l'acompanyen.

També en el llibre *Confessions d'una màscara de Yukio Mishima*, un retrat de sant Sebastià és determinant perquè el personatge principal descobreixi la seva sexualitat.

Feliç any nou!

RUTH GIORDANO
A DES DEL DIÀLEG

És el desig que tots ens diem en començar un nou any i que mantenim durant uns dies a mesura que anem trobant-nos amb persones que encara no hem vist i a qui volem augurar-li un feliç any nou. Crec que és més que una frase feta, és l'expressió sincera d'un desig intrínsec en l'ésser humà, que és el de viure en felicitat!

És cert que tots volem ser feliços, però curiosament pocs són els que ho aconsegueixen. En la meva pràctica de la pastoral massa sovint acompanyo persones de rerefons ben diferents, que se senten frustrades perquè pensen que no són felices, que no obtenen allò que desitgen. I no m'estranya, en el primer món vivim avassallats per una quantitat desorbitada de

desitjos creats a base de publicitat. Publicitat enganyosa que ens fa creure justament que per se feliços hem d'adquirir allò que ells ens oferiran amb una estratègia subtil i molt ben emboficada. Perquè creiem falsament que sempre ens manca alguna cosa.

A les escoles ens diuen que les nenes i els nens han de ser feliços. I francament d'acord a què es pot mesurar aquesta felicitat?

Des de la meva perspectiva de l'evangeli, és l'aprenentatge d'acceptar la vida tal com ens arriba, desenvolupant la contentació per allò que tenim, en vers de la frustració per allò que creiem no tenir.

Deien els estoics que si volem ser feliços no hem d'augmentar les possessions sinó reduir els desitjos.

Així que treballa per ajudar a cada persona a ser veritablement feliç aprenent a gaudir de cada dia, sigui com sigui el dia, valorant allò que té i reduint la necessitat de coses que probablement no són ni reals.

T'auguro que puguis ser veritablement feliç aquest nou any!

Crisi sanitària i religiosa: així no podem seguir

**JOSEP-MIQUEL BAUSSET
A DEL SANTUARI ESTANT**

Aquest és el títol de l'excel·lent article del professor **José M. Castillo**, on, amb tota la raó del món, posava sobre la taula el problema sanitari que estem vivint, i patint. El sector sanitari viu amb l'escassetat de metges i infermeres, amb l'horari exagerat i inhumà que pateixen els professionals de la salut i amb uns sous més baixos que els que cobren els polítics. I això que el treball dels sanitaris és molt més important que el dels polítics, perquè ells salven vides i els polítics (encara que no tots) sovint ens la compliquen i fins i tot es riuen de nosaltres.

José M. Castillo també feia referència a l'Església que, en la situació sanitària que vivim, no és capaç de denunciar les privatitzacions i les mentides d'alguns polítics que no només no afavoreixen l'atenció sanitària com es mereixen els ciutadans, sinó que fins i tot fan negoci amb la sanitat. Són els horaris abusius que han de patir metges i infermeres, l'atenció de les urgències per vídeo-consultes, les llistes d'espera de mesos, la reducció de professionals de la salut, les deficiències o fins i tot el desmantellament de les urgències rurals i per damunt de tot la menor inversió en Sanitat. Això fa que la

ciutadania no tingui una atenció sanitària més humana, de qualitat i eficient. Només una dada: a l'Hospital General de València els pacients estan en urgències quatre dies a l'espera de tindre un llit en planta (sí, no m'he equivocat: quatre dies). I també que les UCI pediàtriques estan al límit. O encara, que un pacient amb càncer hagi d'esperar fins a 70 hores a Urgències, per aconseguir un llit. I és que "les urgències col·lapsen els hospitals valencians, retarden hores l'ingrés i obliguen a posar dos llits en una mateixa habitació".

I encara una situació concreta que conec: al Centre de Salut del meu poble, una metgessa ha estat de baixa i la Conselleria de Sanitat no ha tingut la decència de posar-li una substituta, de tal manera que els malalts que corresponen a aquesta metgessa se'ls han hagut de repartir els altres metges del Centre de Salut, amb la sobrecàrrega de treball que això suposa. Una vergonya més i una manera més de maltractar els metges i els pacients, mentre els polítics s'han menjat els torrons ben assegurats i amb la cartera ben plena de bitllets.

Al costat d'això hi ha magnífics professionals de la sanitat que conec, com les doctores **Anna**

Lluch i **Paula Amat**, de l'hospital Clínic de València, el Dr. **Juanma Sanchis**, de l'hospital la Fe, també de València; l'excel·lent infermer de la Fe, **Nacho Vanaclocha** o el Dr. **Ernesto Fernández**, i les infermeres **Amparo Arandis** i **Oreto Monzó** de l'hospital de la Ribera d'Alzira. Del Centre de Salut de l'Alcúdia, la Dra. **Irmína Tarazón**, les infermeres de rehabilitació **M. José i Neus** o els infermers **Manolo Borràs**, **Adrián Sanchis** i **Sheila Baldrés**. O excel·lents metges a Manresa com els Drs. **Lluís Guerrero**, **Joan Camí**, **Hèctor López**, **Albert Idígora** o la Dra. **Lidia Creus**, que exerceixen la medicina amb humanitat i professionalitat alhora.

Per això a Madrid, entre d'altres, els sanitaris s'han revoltat contra la política del govern autonòmic amb centres de salut sense metge, a més de la sobrecàrrega de pacients que té cada facultatiu. Com diu el professor Castillo, no podem continuar així amb aquesta crisi sanitària. I els bisbes, amb valentia, haurien d'alçar la seva veu per denunciar el desmantellament de la sanitat.

Crec que els alguns pastors, tan zelosos defensant sempre la moral sexual, freqüentment, s'obliden de denunciar les injustícies socials

com els governs que privatitzen la sanitat amb l'objectiu de fer negoci, menyspreant el dolor de la gent. I és que en compte de defensar els ciutadans que tenen dret a una sanitat universal, els nostres pastors s'obliden de denunciar eixes indecències.

Jesús parlà sempre amb llibertat i des de la llibertat. I sempre posà primer les persones, sobretot les més necessitades, com ho eren els malalts. Per davant del temple i del culte (com podem veure en la paràbola del Bon Samarità), Jesús posà primer les persones, a diferència dels governs que no atenen la salut dels ciutadans.

Com deia el professor Castillo, "el problema no són els metges ni els infermers, ni les fisioterapeutes". El problema està en alguns polítics que gestionen la sanitat i que privilegien les seves butxaques, a més d'altres aspectes, del tot superflus, molt menys necessaris que el dret a l'atenció sanitària. Per això, una persona que està pendent de rehabilitació, després d'una fractura de tibia i peroné, ha d'esperar tres setmanes a iniciar la rehabilitació, cosa del tot inadmissible. I això que el traumatòleg va fer una petició preferent perquè aquesta persona començarà la rehabilitació de seguida. I encara

conec un altre cas on a una malalta, el desembre passat, li van donar hora a rehabilitació per al febrer, evidentment sense cap culpa de les fisioterapeutes de rehabilitació que fan més del que poden (i molt bé), per atendre com cal els pacients.

Amb la crisi sanitària que patim, és una vergonya que el conseller de Sanitat de la Comunitat de Madrid hagi defensat la Sanitat Digital, tot i que segurament ell no es visitaria digitalment, sinó que demanaria una visita presencial. I és també vergonyós que, mentre aplaudíem als sanitaris durant la pandèmia, ara s'estigui dei-

xant de costat els magnífics metges i infermeres que tenim.

Jesús denuncià l'avarícia i la cobdícia d'aquells que acumulaven diners, i per això sempre va estar al costat dels malalts, acollint-los, curant-los i atenent les seves necessitats. Per això els bisbes, els capellans i els religiosos, hauríem de fer costat a les reivindicacions dels sanitaris, perquè la inhumana crisi sanitària que maltracta metges infermers i pacients, hauria de ser denunciada pels nostres pastors. L'Església, per a ser fidel a Jesús, hauria d'estar sempre al costat dels més desafavorits, recordant als poderosos i

als prepotents, que el Déu de Jesús no és el Déu dels opressors sinó que és el Déu dels oprimits. I amb ells, amb els oprimits, ha d'estar sempre l'Església. A favor d'ells i amb ells, defensant-los sempre, per a convertir-se en la veu dels qui no tenen veu.

Com si estigués pensant en els polítics voltors que maltracten la sanitat pública, el papa Francesc deia el diumenge 13 de novembre: "No us deixeu seduir pels cants de sirena del populisme que instrumentalitza les necessitats del poble".

JOSEP-MIQUEL BAUSSET -CR | [LLEGIR AL WEB](#)

**Voleu rebre per WhatsApp
les notícies imprescindibles de cada setmana?
Apunteu-vos a la llista informativa
de Catalunya Religió!**

**Com? Guardeu el número 693 715 339 a la llibreta
de contactes com a 'Llista Catalunya Religió'.
I envieu-hi un missatge de WhatsApp
que digui ALTA i el vostre nom.**

Restauen les piques baptismals de la Basílica de Castelló d'Empúries
DG, 15/01/2023 | DIARI DE GIRONA

Disset morts pel cap baix en un atemptat contra una església evangèlica de la República Democràtica del Congo
DL, 16/01/2023 | VILA WEB

El Papa anuncia una vigília ecumènica prèvia al Sínode amb la comunitat de Taizé
DL, 16/01/2023 | VATICAN NEWS

Rila, el monestir més sagrat de Bulgària que està en un paradís per a senderistes
DL, 16/01/2023 | LA VANGUARDIA

Barcelona rebutja, per ara, debatre si dedica un carrer a Benet XVI
DC, 18/01/2023 | EL PERÍODICO

Digitalitzen en 3D la Mare de Déu de Queralt
DV, 20/01/2023 | TELEVISIÓ DEL BERGUEDA

L'Ametlla de Merola homenatja el bisbe Àngel Morta, que va morir fa cinquanta anys
DV, 20/01/2023 | REGIÓ 7

Les maquetes de l'evolució de la Seu de Manresa passen a ser una exposició permanent
DV, 20/01/2023 | REGIÓ 7

La Sagrada Família
@sagradafamilia

La Junta Constructora del Temple Expiatori de la Sagrada Família manté per a aquest any 2023 els preus per a les diferents opcions de visites i recorreguts accessibles. El Patronat ha adoptat aquesta mesura atesa l'actual situació econòmica i social.

sagradafamilia.org

Traducir Tweet

11:30 · 20 ene. 23

Hospital Sant Joan de Déu Barce...
@SJDiBarcelona_75

Celebrem 10 anys de la @magiclineSJD!

Ja podeu inscriure als vostres equips en una de les més de 20 rutes que hi ha per tots el territori! El 26/03/2023 caminarem a la #MagicLineSJD per qui més ho necessita!

Inscripcions bit.ly/3he1V2G

Traducir Tweet

Magic Line SJD y 2 rutes
15:39 · 19 ene. 23

Fundació Pere Torrés
@Fundperatorres

El professor @pacolopezjim de la Facultat @Fundperatarres-URL ha participat avui en una jornada celebrada al @Congreso_Es titulada 'Deporte que transforma', sobre el paper transformador de l'esport en la lluita contra la pobresa infantil

ow.ly/pvw250MuREL

Traducir Tweet

14:02 · 19 ene. 23

Vedruna Catalunya Educació
@VedrunaCat

Hi ha una edat en què infants i joves enforteixen el seu espai d'autonomia. A Vedruna els oferim també confiança i proximitat #Vedrunaaltucostat

Traducir Tweet

146 reproducciones

8:49 · 19 ene. 23

Obs Blanquerna
@ObsBlanquerna

Martes 21 febrero 2023 a las 18 pm en @BlanquernaFCRI hablaremos de la #comunicación y el #PapaFrancisco @uramonilul @IFCUFIUC

10 años del Papa Francisco
Mesa redonda: Una mirada desde la comunicación

Para más información: www.blanquerna.edu/es/comunicacion

Organizado por: Observatori Blanquerna, Observatori de Comunicació, Observatori de Recerca i Innovació, Observatori de Recerca i Innovació, Observatori de Recerca i Innovació

Martes 21 de febrero del 2023 a las 18h. Sede: Sala de Conferències de l'Observatori de Recerca i Innovació. Carrer de Sant Joan, 12. Sabadell.

Organitzat per: Observatori Blanquerna, Observatori de Comunicació, Observatori de Recerca i Innovació, Observatori de Recerca i Innovació, Observatori de Recerca i Innovació

amb la col·laboració de: Observatori Blanquerna, Observatori de Comunicació, Observatori de Recerca i Innovació, Observatori de Recerca i Innovació, Observatori de Recerca i Innovació

Traducir Tweet

Blanquerna FPCEE
@BlanquernaFPCEE

Ja està oberta la convocatòria del XXXIII Premi Joan Profitós d'Assaig Pedagògic!

Organitzat per la Fundació Joan Profitós, sota el patronatge de @escolapicnicat, en col·laboració amb la FPCEE @Blanquerna.

Dotació de 2.500 €.

blanquerna.edu/es/noticias/ya...

Traducir Tweet

17:02 · 16 ene. 23

Maristes Catalunya
@MaristesCat

Avui presentem al Palau Macaya de Barcelona del @CaixaForum_CAT els materials de prevenció i protecció davant de l'#abússexual "Trencar el silenci", fruit d'una aliança entre #Maristes i @FundacEdelvives. Ho celebrem conjuntament! @Edelvives @baula_editorial

Traducir Tweet

19:08 · 19 ene. 23

Libreria Claret
@LibreriaClaret

Del 22 al 28 de gener se celebra la VII Setmana de la Bíblia. Aquest any el lema és "Us anunciem allò que hem vist i sentit" (1Jn 1,3) @SetmanaBiblia

Us compartim algunes lectures recomanades ow.ly/QCik50Mu7ZH

Traducir Tweet

9:01 · 20 ene. 23

FECC
@FcccComunicacio

Continuem la sèrie d'infografies "N'estàs al cas?". Desterrem tòpics II

"L'escola concertada ja rep propi finançament públic..."
Consulta les dades fecc.cat/2023/01/16/nes...

#NestàsAlCas #desterremTòpics #escolaconcertada #somfutur

Traducir Tweet

16:59 · 16 ene. 23

Monestir de Poblet
@MonestirPoblet

El @MonestirPoblet s'ha adherit al Programa @apropacultura i així fer accessible l'oferta cultural a les persones en situació de vulnerabilitat.

Consulta la web:

Traducir Tweet

Apropa Cultura - Tarragona apropacultura.org

10:55 · 20 ene. 23

Abadia de Montserrat
@monsterratinfo

El Diumenge a Montserrat — 15 gener 2023 - El Diumenge a Montserrat ens dona l'oportunitat ... #Montserrat #DiumengeMontserrat #Noticies #Actualitat abadiamontserrat.cat/diumenge-2023-...

Traducir Tweet

12:35 · 15 ene. 23

Jesuites Catalunya
@jesuitescat

Catalunya Música commemora els 500 anys de l'estada d'Ignasi de Loloia a Manresa amb cinc propostes del festival Espurnes Barroques - Catalunya Música - Catalunya Ràdio

Traducir Tweet

Catalunya Música commemora els 500 anys de l'estada d'Ignasi de Loloia a Manresa amb ...
12:00 · 17 ene. 23

CATALUNYA RELIGIÓ

Resum en paper de la setmana | ISSN 2604-7012 | Tota l'actualitat a www.catalunyareligio.cat

Direcció: Glòria Barrete Vélez. **Redacció:** Roger Vilaclara, Anna Guimera, Aina Argueta i Jordi Llisteri. **Edició paper:** Macià Grau. **Col·laboradors:** Eloi Aran, Ramon Bassas, Valentina Laferrara, Xavier Membra, Lucía Montobbio, Laura Mor, Víctor Rodríguez, Alba Sabaté. **Adreça:** Carrer dels Lledó, 11. 08002 Barcelona. **Telèfon:** 674050748. **Correu-e:** info@catalunyareligio.cat. **Publicitat:** Miquel Codolar | comunicacio@animaset.cat

Catalunya Religió és una iniciativa de la Fundació Catalunya Religió. **Patronat:** Carles Duarte (president), Míriam Díez (vicepresidenta), Víctor Cullell, Núria Iceta, Oriol Llop, Manuel Manonelles, M. Mercè Sardà, Noemí Ubach i Anna Vilà.

Amb el patrocini de

Amb la col·laboració de

Formem part de

